

Sygn. akt VIII C 980/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2021 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w G. kwotę 227,61 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

VIII C 980/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 czerwca 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 227,61 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 22 kwietnia 2020 roku w wyniku zdarzenia drogowego został uszkodzony pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) będący własnością poszkodowanego M. S., który zgłosił szkodę w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Szkada likwidowana była z umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (AC) łączącej poszkodowanego z pozwanym. Poszkodowany zawarł z warsztatem Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę zlecenia naprawy.

Warsztat sporządził kalkulację naprawy nr (...) z dnia 4 maja 2020 r. i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń. Pozwany zweryfikował przedłożoną kalkulację, jednakże dokonał potrąceń. Warsztat wykonując naprawę przyjął, iż naprawa powinna zostać w całości wykonana według zakresu i kosztów uwzględnionych w kalkulacji. W oparciu o kalkulację warsztat wystawił na rzecz poszkodowanego właściciela pojazdu fakturę nr (...) z dnia 19 maja 2020 r. na kwotę 12.824,94 zł. Poszkodowany w dniu 27 kwietnia 2020 roku zawarł z warsztatem naprawczym umowę o przelew wierzytelności, który z kolei w dniu 20 maja 2020 roku zawarł umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W dniu 20 maja 2020 roku powód wezwał pozwanego do uiszczenia brakującej kwoty odszkodowania. Pozwany w dniu 30 kwietnia 2020 roku przyznał odszkodowanie w wysokości 4.944,82 zł, zaś w dniu 28 maja 2020 roku przyznał dopłatę do odszkodowania w wysokości 7.652,51 zł, tym samym uznał swoją odpowiedzialność za przedmiotową szkodę.

Powód wskazał, że kwestią sporną między stronami jest wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych, z uwzględnieniem której wyliczone zostały koszty przeprowadzonej naprawy pojazdu, zaś sporna różnica wynosi 185,05 zł netto (227,61 zł brutto).

(pozew k. 3-6)

W dniu 17 lipca 2020 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

(nakaz k. 49)

W dniu 17 sierpnia 2020 roku pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż w jego przekonaniu dotychczas wypłacona poszkodowanemu kwota odszkodowania była adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia i zapewniała możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Strona pozwana dokonała weryfikacji wystawionej faktury VAT w zakresie kosztów lakierowania i zastosowania współczynnika odchylenia w wysokości 121 %. Nadto pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 53-53 v.)

W piśmie procesowym z dnia 2 listopada 2020 r. powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wskazał, że zgodnie z OWU umowy autocasco należne odszkodowanie ustala się w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 70-72)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo już zmianie.

(protokół rozprawy z dnia 25 marca 2021r. k.84-84v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji mającej miejsce w dniu 22 kwietnia 2020 roku uszkodzony został samochód marki H. (...) o nr rej. (...). W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej pomiędzy M. S., a pozwanym, potwierdzonej wniosko-polisą nr (...). Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia autocasco. Poszkodowany zgłosił szkodę stronie pozwanej, która prowadziła postępowanie likwidacyjne pod numerem (...) z umowy AC poszkodowanego.

(okoliczności bezsporne, kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 34-34v., wniosko-polisa k. 37-37v., OWU k. 38-45)

W dniu 27 kwietnia 2020 roku poszkodowany M. S. zawarł z autoryzowanym (...) Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp. k. w Ł. umowę zlecenia naprawy przedmiotowego pojazdu. W umowie przyjęto stawkę za 1 roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych w wysokości 190 zł netto. Warsztat ten dokonał faktycznej naprawy przedmiotowego pojazdu.

(okoliczności bezsporne, umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 11)

Tego samego dnia poszkodowany M. S. zawarł z Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę przelewu wierzytelności z polisy AC poszkodowanego, na mocy której poszkodowany przelał na warsztat naprawczy wierzytelność z tytułu

odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. (...) nr rej. (...) powstałą na skutek zdarzenia z dnia 22 kwietnia 2020 roku, przysługującą mu od Towarzystwa (...) z siedzibą w W..

(umowa przelewu wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2020 r. k. 20)

W dniu 19 maja 2020 roku warsztat naprawczy, w oparciu o sporządzoną przez siebie kalkulację naprawy z dnia 4 maja 2020 r. nr (...), wystawił na poszkodowanego M. S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.824,94 zł, w tym stawka za 1 roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych wynosiła 233,70 zł brutto (190 zł netto).

(faktura VAT k. 12, kalkulacja naprawy k. 15-18)

Dnia 20 maja 2020 r. powód zawarł z Park Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę o powierniczy przelew wierzytelności w celu jej ściągnięcia z polisy AC poszkodowanego, na mocy której cedent przelał na cesjonariusza swoje wierzytelności przysługujące mu od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. za szkodę komunikacyjną o numerze (...) w pojeździe marki H. (...) nr rej. (...) mającą miejsce w dniu 22 kwietnia 2020 r.

(umowa przelewu wierzytelności z dnia 20 maja 2020r. k. 22, zlecenie do powierniczej umowy przelewu k.21)

Pismem z dnia 20 maja 2020 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w kwocie 12.824,94 zł.

(wezwanie do zapłaty k. 23)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił odszkodowanie za szkodę powstałą na skutek zdarzenia z dnia 22 kwietnia 2020 roku w łącznej wysokości 12.597,33 zł, uznając cały zakres naprawy za zasadny, weryfikując jednakże koszty lakierowania i zastosowania współczynnika odchylenia w wysokości 121%.

Za pośrednictwem poczty elektronicznej powód w dniu 14 czerwca 2020 roku wezwał pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania w wysokości 227,61 zł w ciągu 6 dni.

(okoliczności bezsporne, wiadomości e- mail k.25, skorygowana faktura VAT k. 47, decyzja k. 56, protokół szkody k. 57-58)

Ceny rynkowe netto za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w autoryzowanych stacjach obsługi na terenie Ł. od lipca 2019 roku wynosiły 195-240 zł netto.

(informacja o cenach rynkowych k. 78)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 25 marca 2021 roku Sąd pominął wniosek zawarty w treści pisma procesowego z dnia 2 listopada 2020 roku o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów zawartych w aktach szkody PAUC/01224/2020 na okoliczność ustalenia przebiegu i sposobu likwidacji przedmiotowej szkody, daty wpływu dokumentów od powoda na adres siedziby pozwanego, zakresu uszkodzeń powstałej w pojeździe w wyniku przedmiotowej kolizji, mając na uwadze, iż okoliczności te pozostawały między stronami bezsporne, nadto okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w kwestii spornej - wysokości kosztów naprawy pojazdu, rozstrzygające były bowiem jedynie zapisy umowy ubezpieczenia autocasco łączące poszkodowanego z ubezpieczycielem co do sposobu ustalania wysokości odszkodowania.

Sąd na podstawie art. 130⁴ § 5 k.p.c. pominął również dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej dopuszczony postanowieniem z dnia 30 września 2020 roku, ponieważ powód pomimo zobowiązania nie uścił w terminie zaliczki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (w wariantcie standardowym), co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu oraz dokonanej naprawy.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez pozwanego zarzutu braku legitymacji czynnej powoda, który w ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie. Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. dochodził od strony pozwanej odszkodowania z tytułu umowy autocasco, powołując się na cesję wierzytelności dokonaną w dniu 27 kwietnia 2020 roku oraz cesję wierzytelności dokonaną w dniu 20 maja 2020 roku. Roszczenie obejmowało odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu. Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś w myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Zdaniem Sądu, przedstawiając umowy cesji wierzytelności zawarte w dniu 27 kwietnia 2020 roku i w dniu 20 maja 2020 roku, strona powodowa w wystarczający sposób wykazała nabycie wierzytelności przysługującej z tytułu szkody w pojeździe H. (...) należącym do M. S..

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez warsztat naprawczy stawek za prace i kosztów materiałów lakierniczych.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco, które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

W myśl art. § 33 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco (dalej OWU), odszkodowanie za szkodę częściową ustalane jest zależnie od woli ubezpieczonego w oparciu o wycenę kosztów naprawy sporządzoną przez Towarzystwo albo faktury za naprawę. Zgodnie z § 37 ust. 2 OWU w przypadku ustalenia odszkodowania na podstawie faktur wysokość stawki za roboczogodzinę nie może przekroczyć średnich stawek stosowanych przez warsztaty posiadające autoryzację producenta danej marki (. (...)) działające na terenie miejsca naprawy pojazdu i każdorazowo podlega weryfikacji i akceptacji Towarzystwa przed rozpoczęciem naprawy zaś koszt części użytych do naprawy nie może przekroczyć cen części oryginalnych, podanych w systemach eksperckich, nie wyższych niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

W niniejszej sprawie poszkodowany - poprzednik prawny powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. (...) nr rej. (...) w warsztacie naprawczym prowadzonym przez Park sp. z o.o. i wspólnicy sp. k. z siedzibą w Ł. przy zastosowaniu stawek za roboczogodzinę usług blacharsko - mechanicznych i lakierniczych w kwocie odpowiednio 190/190 złotych netto za roboczogodzinę tych prac, z zastosowaniem współczynnika odchylenia w wysokości 121%. Pozwany zaś zakwestionował koszty naprawy i materiałów lakierniczych.

Mając na względzie powyższe konieczne zatem stało się rozstrzygnięcie, czy w związku z zapisami zawartymi w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco, pozwany ma prawo weryfikować wysokość stawek za roboczogodziny

prac blacharsko - mechanicznych oraz lakierniczych i materiałów lakierniczych, odmawiając zapłaty odszkodowania w pełnej wysokości.

Podkreślić należy, że w przypadku umów ubezpieczenia majątkowego autocasco o sposobie kalkulacji odszkodowania ubezpieczeniowego – między innymi o sposobie ustalania stawki za roboczogodzinę, kształtującej koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku - w pierwszej kolejności przesądzać będą postanowienia umowne zawarte w OWU AC. Strony dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego mogą ustalić umownie sposób kalkulacji świadczenia odszkodowawczego, które – zgodnie z takimi ustaleniami – może nie pokrywać całości uszczerbku majątkowego ubezpieczonego. Uzgodnienie stawki za roboczogodzinę także jest poddane woli stron.

W ocenie Sądu, przedmiotowe ogólne warunki ubezpieczenia spełniają kryterium obiektywnego miernika weryfikacji i pozwalają na ustalenie średniej stawki za roboczogodzinę. Zdaniem Sądu powód wykazał, iż na terenie Ł. w dacie szkody średnie stawki za roboczogodzinę w autoryzowanych warsztatach naprawczych, czyli w warsztatach takiej samej kategorii, w której poszkodowana dokonała naprawy wynosiły 195-240 zł za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych. Zastosowana przez warsztat naprawczy stawka w wysokości 190 zł netto jest niewątpliwie niższa. Nadto, pozwany wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie udowodnił, iż zastosowanie podczas naprawy lakierniczej współczynnika odchylenia w wysokości 121% było niezasadne, nie podejmując w tym zakresie żadnej inicjatywy dowodowej, poprzestając na gołosłownych twierdzeniach.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż powód udowodnił, iż szkoda w przedmiotowym pojeździe poszkodowanego ustalona na podstawie wiążących postanowień umownych była wyższa niż wypłacone odszkodowanie. W tych okolicznościach należne powodowi odszkodowanie wynosiło kwotę 12.824,94 zł (10.426,78 zł + 23% VAT, tj. 2.398,16 zł). Pozwany wypłacił zaś poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 12.597,33 zł, do zapłaty zatem pozostała kwota 227,61 zł, wobec czego żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Mając na uwadze powyższe na podstawie przywołanych wyżej zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco oraz art. 805 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego).

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzać od pozwanego jako strony przegrywającej na rzecz powoda - jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 137 złotych. Na koszty te składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90 zł ustalone w oparciu o przepis § 2 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 300) i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.